

रावणोच्छित्तये देवैः कृत्वा युक्तिं नियोजितः
 सीतादेव्या न किं रामो विषेहे विरुह्यथां । 82
 एतच् कृत्वा च भूयो ऽपि रुमणवान् अभ्यभाषत,
 ते हि रामादयो देवास् तेषां सर्वसहं मनः । 83
 असह्यं तु मनुष्याणां, तथा च श्रूयतां कथा.

अस्ति 'रुह बडुरत्नाढ्या मथुरा' इति मरुपुरी । 84
 तस्याम् अभूद् बणिकपुत्रः कोऽपि नाम्ना य इत्यकः,
 तस्य च अभूत् प्रिया भार्या तदेकाबद्धमानसा । 85
 तथा सह वसन् सो ऽथ कदाचित् कार्यगौरवात्
 द्वीपाल्तरं बणिकपुत्रो गन्तुं व्यवसितो ऽभवत् । 86
 तद्भार्या अपि च तेन 'एव सह गन्तुम् इयेष सा,
 स्त्रीणां भावानुरक्तं हि विरुहासहनं मनः । 87
 ततः स च बणिकपुत्रः प्रतस्थे कृतमङ्गलः,
 न च तां सहजग्राह भार्यां कृतप्रसाधनां । 88
 सा अथ तं प्रस्थितं पश्चात् पश्यन्ती साश्रुलोचना
 अतिष्ठत् प्राङ्गणद्वारकवाटान्तविलम्बिनी । 89
 गते दृष्टिपथात् तस्मिन् सा वियोगासह्य ततः
 निर्यातुं न अशकन् मुग्धा, प्राणास् तस्या विनिर्ययुः । 90